Bağlı Mağdura Yardım Etmemek

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	04.03.2026	Ret

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/542	2026/126	TCK 83, TCK 82/1-h, TCK 85, TCK 23, TCK 87/4

ÖZET

Yağma için bağlanıp odaya kapatılan ve bilinmeyen kalp hastalığı stresle tetiklenerek ölen kişiye yardım etmeyen sanıkların, önceki tehlikeli davranışla garantör olduğu ve eylemin TCK 83/2-b ihmali davranışla kasten öldürme olduğu kabul edildi; Başsavcılık itirazı reddedildi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/bagli-magdura-yardim-etmemek-ihmali-oldurme-cgk-2026-126/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/542 E. , 2026/126 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 1. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 1501-1680

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Sanıkların maktule yönelik nitelikli kasten öldürme suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 82/1-h, 62/1, 53, 58/6-7 ve 63. maddeleri uyarınca müebbet hapis cezasıyla cezalandırılmalarına, hak yoksunluklarına ve mahsuba, sanık ...'nın hapis cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin Gebze 1. Ağır Ceza Mahkemesince 12.06.2018 tarih ve 176-159 sayı ile kurulan ve resen istinafa tabi hükümlerin, sanıklar müdafileri ve katılanlar vekili tarafından da istinaf edilmesi üzerine İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesince 14.12.2018 tarih ve 1501-1680 sayı ile istinaf başvurularının esastan reddine, bu kararın da sanıklar müdafileri ve katılanlar vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 02.02.2022 tarih ve 2386-785 sayı ile gerekçeli kararın usule uygun şekilde katılan sıfatını alanlara

tebliği üzerine gerekirse ek tebliğname düzenlenerek iadesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına tevdiine, eksikliklerin giderilmesi üzerine dosyanın gönderildiği Yargıtay 1. Ceza Dairesince 14.02.2024 tarih ve 3450-969 sayı ile "...Sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve ...'in iştirak halinde planladıkları eylemleri hayata geçirmeleri ile sanıklar ..., ..., ... ve ...'in iştirak hâlinde 'yağma suçunu gerçekleştirmek amacıyla' maktule vurmak suretiyle basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek şekilde yaraladıktan sonra ellerini, kollarını ve ağzını bağlamak suretiyle etkisiz hâle getirdikleri, maktulün olay nedeniyle yaşadığı stres ve kurtulmak amacıyla harcadığı efor nedeniyle kalp krizi geliştiği, sanıkların, kendi eylemleri sonucu maktulün fenalaştığını görmelerine rağmen 112 acil sağlık hattına durumu ihbar etmedikleri, en yakın sağlık kuruluşuna götürmedikleri, maktulü hürriyetinden yoksun bıraktıkları ve münhasıran kendilerinin yardım edilebilecekleri nazara alındığında gerçekleştirilen davranışın maktulün hayatında tehlike oluşturması ve akabinde maktulün hayatını kaybetmesi nedeniyle sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve ...'in eylemlerinin 5237 sayılı Kanun'nun 82 nci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi, 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi ve 83 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının ilk cümlesi uyarınca ihmali davranışla kasten öldürme suçunu oluşturduğu gözetilmeksizin suç vasfında yanılgılı değerlendirme sonucu yazılı şekilde hüküm kurulması..." isabetsizliğinden bozulmasına oy çokluğuyla karar verilmiştir.

Daire Üyeleri ... ve ...; "...Sanıkların fikir, irade ve işbirliği içinde hareket ederek ve olay üzerinde hakimiyet de kurarak yağma kastı ile hareket ederek maktulü dövüp onu ellerini ve ağzını bağlayarak etkisiz hale getirdikleri, maktülün fenalaştığını gördükleri hâlde ona yardım etmeyerek, onun ölmesini bekleyerek, bilerek maktülün ölmesine neden oldukları, sanıkların bu şekilde üzerlerine atılı 'yağma, hürriyeti tahdit ve yağma amacıyla kasten öldürme' suçunu işledikleri..." düşüncesiyle karşı oy kullamışlardır.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 08.04.2024 tarih ve 47187 sayı ile; "...Sanıklar ..., ... ve ...'in olayı gerçekleştirdikleri evden ayrıldıktan sonra evin hemen yanındaki karakolun önünde hakkında beraat kararı verilen ... ile karşılaştıkları, ...'ın eve girip maktulü kontrol ettiğinde nabzının durmuş olduğunu fark ederek kurtarmak için müdahalede bulunduğu bu durumda maktulün sanıklar ..., ... ve ...'in evden ayrılmasından önce ya nabzının durmuş olması, ya da en azından fenalaştığının kabulünde zorunluluk bulunduğu, dolayısıyla bu aşamada maktule yönelik icrai davranışları neticesinde maktulün öleceğini bilerek evden ayrılmış olmaları da kastlarının öldürme yönünde olduğunu göstermektedir.

Sanıkların maktulün ağzını bezle kapatıp bantla yapıştırmak suretiyle nefes almasını engelledikleri̇nde ölüm sonucunun mutlak ve kaçınılmaz olduğunu bilerek ve isteyerek hareket ettikleri, maktulün bu şekilde ölmesini bekledikleri, maktulün öldüğünü anladıktan sonra parasını ve kartlarını yağmaladıkları ve iki grup hâlinde evi terk ettikleri anlaşılmakla kastlarının maktulü yağmalamak amacıyla öldürmeye yönelik olduğu ve bu amaca yönelik icrai nitelikteki davranışları sonucunda maktulün öldüğü anlaşılmıştır.

Sanıkların ölüm neticesini önlemek yönünde bir iradelerinin mevcut olmadığı, olayın bütünlüğü içerisinde maktule yönelik tüm davranışlarının ölüm sonucunu almaya yönelik aktif ve icrai davranışlar şeklinde gerçekleştiği, ölüm sonucunun doğrudan sanıkların aktif ve icrai mahiyetteki

davranışlarına bağlı olarak çok kısa süre içerisinde gerçekleştiği, sanıkların kastının icrai davranışla öldürmeye yönelik olduğu..." düşüncesiyle itiraz yoluna başvurulmuştur.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 1. Ceza Dairesince 23.10.2024 tarih, 2915-6900 sayı ve oy çokluğu ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan nedenlerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIĞIN KAPSAMI, KONUSU VE ÖN SORUN

İnceleme dışı sanık ... hakkında tüm suçlardan kurulan beraat hükümleri ile sanıklar hakkında nitelikli yağma ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarından kurulan mahkûmiyet hükümleri Özel Dairece onanmak suretiyle, sanık ... hakkında 6136 sayılı Kanun'a aykırılık suçundan kurulan mahkûmiyet hükmü ise Bölge Adliye Mahkemesince istinaf isteminin esastan reddine karar verilmek suretiyle kesinleşmiş olup itirazın kapsamına göre inceleme; sanıklar ..., ..., ..., ..., ...ve ... hakkında nitelikli kasten öldürme suçundan kurulan mahkûmiyet hükümleriyle sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire çoğunluğu ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanıkların maktule yönelik eylemlerinin, nitelikli kasten öldürme suçunu mu yoksa ihmalî davranışla kasten öldürme suçunu mu oluşturduğunun belirlenmesine ilişkin ise de Yargıtay İç Yönetmeliğinin 27. maddesi uyarınca öncelikle; sanıkların eylemlerinin taksirle öldürme suçunu oluşturup oluşturmadığının da değerlendirilmesi gerekmiştir.

IV. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Suç tarihinde, sanık ...'in maktulle buluşmak için anlaşması üzerine önceden yaptıkları plan dâhilinde haber verdiği sanık ...'in olayın gerçekleştiği evi kiraladığı ve arkadaşı sanık ...'a haber verdiği, saat 19.45 civarında önce sanık ...'in, sonra sanıklar ..., ..., ...ve ...'ın kiralanan eve girerek maktul ve sanık ...'i beklemeye başladıkları, bu sırada saat 20.30 civarında buluşan sanık ... ve maktul ...'ın maktule ait beyaz BMW marka araçla önceden yapılan plan doğrultusunda daireye yaklaştıkları ve sanık ...'in içeridekilere haber verdiği, bunu duyan sanık ...'ın saat 20.44 sıralarında daireden dışarı çıktığı, sanık ... ve maktul ...'ın saat 20.48 civarında dairenin kapı zilini çaldıkları, sanıklar ..., ..., ...ve ...'ın kapı eşiğinde doğrudan maktulün üzerine çullanıp darp etmek suretiyle onu zorla evin antresine aldıkları, sanık ...'in ise eve girmeden saat 20.50'de apartmandan dışarı çıktığı ve arkadaşı arkadaşı tanık ...'i aradığı, sanık ...'ın saat 21.07'de daireden tek başına içeri girdiği, dairedeki sanıklar ..., ..., ... ve ...'ın maktulü kapının girişinde antrede ellerini ve ayaklarını, sonra da bağırmaması için ağzını bağlayıp bantlayarak etkisiz hâle getirdikleri, maktulün ağzı kapalı hâlde çırpınıp bağırmaya çalıştığı, sanıkların dışarı ses gitmemesi için maktulü arka taraftaki yatak odasına sürükledikleri ve odaya kapattıkları, bu sırada sanık ...'in abisi inceleme dışı sanık ...'ı arayıp yanlarına gelmesini istediği, sanık ...'in daireden çıktıktan sonraki yaklaşık yarım saatlik sürede arkadaşı tanık ... ile buluşup araçla biraz gezdikten sonra sanık ...'ın telefon etmesi üzerine saat 21.41'de daireye ikinci kez girdiği, böylece tüm sanıkların dairede elleri ayakları bağlanmış ve

ağzı bantlı hâlde çırpınan maktulü gördükleri, evdeki sanık ...'in diğer sanıkların beyanlarına göre maktul ...'ın yanına giderek küfür edip elleri ayakları bağlı maktulü darp ettiği, sanık ...'in abisi ...'ın telefonla geldiğini bildirmesi üzerine sanık ...'ın yanında mahalleden getirdiği diğer sanıklar ..., ...ve ...'a "Sizlik bir şey kalmadı, sizi göndereyim, ...'yı da alayım geleyim." dediği ve adı geçenlerin birlikte saat 21.48'de dışarı çıktıkları, ardından sanık ...'ın inceleme dışı sanık ... ile birlikte saat 21.52'de eve girdikleri, inceleme dışı sanık ...'ın eve girer girmez maktulün nabzının atmadığını tespit ettiği, bu aşamadan sonra sanıklar ... ve ...'ın saat 22.08'de maktulün aracını sitenin içine çektikleri, içinden cüzdanını, alarak eve saat 22.13'te tekrar girdikleri, evde maktulün kredi kartlarını, parasını ve cep telefonunu aralarında paylaştıkları, sanıklar ... ve ...'ın saat 23.04'te maktulün aracını alıp ...'in verdiği adrese götürdükten sonra taksiyle tekrar eve dönüp saat 00.48'de içeri girdikleri, sanıklar ..., ..., ... ve inceleme dışı sanık ...'ın evi toplayıp maktulün ellerini, ayaklarını ve ağzını çözerek saat 02.36'da evden ayrıldıkları, maktulün cesedinin iki gün sonra dairenin yatak odasında yerde halı üzerinde sırt üstü elleri arkasına katlanmış şekilde, ayakları çözülmüş ve ağzındaki bant çıkmış hâlde bulunduğu kabul edilen olayda;

31.01.2017 tarihli olay yeri inceleme raporunda; saat 17.10'da intikal edilen olay yerinin, site içinde yedi katlı bir binanın zemin üstü birinci katında 3+1 daire olduğu, girişteki çelik kapıda herhangi bir zorlama izine rastlanmadığı, salonda bir TV ve oturma grubunun düzenli şekilde durduğu, eşyası olmayan odanın yan kısmındaki misafir odasındaki yatağın düzenli, banyodaki lavabo ve tuvaletin boş ve temiz hâlde olduğu, mutfak masası üzerinde üç adet yarı dolu gazlı içecek şişelerinden, mutfak peteğine asılan poşet içindeki beyaz renkli peçetelerden, misafir odasındaki yatak üzerindeki kül tablasında bir adet Lark ibareli sigara izmaritinden numunelerin alındığı, yatak odasının giriş kapısı üzerinde antreye bakan tarafında kilit göbeğine 15 cm uzunluğunda ve kapı kolundan aşağı doğru inen kırık kısmının olduğu, yatak odasına girildiğinde maktulün yerdeki halı üzerinde elleri arkadan sırtında kalacak şekilde kolları arkasına kıvrılmış, ağzı ve ayakları bağsız ve sol ayakkabısı çıkmış vaziyette, ağız, burun ve kafa bölgesi kanlı hâlde sırt üstü hareketsiz yatarken görüldüğü, maktulün vücudunda kesici delici bereleyici alet izine rastlanmadığı ifadelerine yer verildiği,

30.05.2017 tarihli Adli Tıp Kurumu Morg İhtisas Dairesi otopsi raporunda; 182 cm boyunda 108 kg ağırlığındaki 35-40 yaşlarındaki cesedin sağ üst göz kapağı ödemli ve ekimozlu, sağ frontal bölgede sağ gözde, sol göz laterlinde ve sol maksiler bölgede burun dorsumu solunda ekimozlu sıyrıklar olduğu, başta; saçlı deri kaldırıldığında sağ frontal sağ parietal ve sol temporooksipital bölgede subgaleal kanama olduğu, kafa kubbe kemiklerinin sağlam olduğu, sol temporal adale grubunun kanamalı olduğu hyoid kemik ve boyun omurlarının sağlam olduğu, batın boşluğunda serbest sıvı veya kanama görülmediği, iskelet sisteminin sağlam olduğu kemik kırığı bulunmadığı, sol skapula (kürk kemiği) iç yan kısımda derin kaslarda 5x4 cmlik kanama benzeri görünüm izlendiği, sağ el bileği iç yüzde atılan kesi sonucu 1,5 cm çaplı fasyal kanama görüldüğü, ayrıca 26.04.2017 tarihli Kimya İhtisas Dairesi raporunda; maktulün kanında alkol bulunmadığı, kanda ve idrarda sistematikte yer alan maddelerin bulunmadığının belirtildiği, maktulün ölüm sebebi hakkında adli tahkikat dosyasının Adli Tıp Kurumu Birinci İhtisas Kuruluna gönderilerek görüş alınmasının uygun olacağının mütalaa edildiği,

14.08.2017 tarihli Adli Tıp Kurumu Birinci İhtisas Kurulu raporunda; otopsi ve dış muayenede belirtilen travmatik değişimlerin, lokalizasyonu ve özellikleri değerlendirildiğinde, tek başına ölüm meydana getirebilecek nitelik taşımadığının, dış muayenede sağ üst göz kapağındaki ödem ve ekimozun, sağ frontal bölgede ve her iki göz lateralinde, sol maksiler bölge ve burun dorsumu solundaki en büyüğü 1x0,5 cm.lik ekimozlu sıyrıklar ile mentum solunda 3x2,5 cm.lik ekimozun darp sonucu oluştuğunun kabulü hâlinde; maktulün yaşamını tehlikeye sokan bir durum arz etmediği, kişi üzerindeki etkilerinin basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif olduğunun; maktulün zehirlenerek öldüğünün tıbbi delillerinin bulunmadığının; otopside kalp ve akciğer ağırlığında artış kalp duvar kalınlıklarında artış koroner arterde daraltıcı vasıfta aterom plakları bulunduğu dikkat alındığında, kişide kronik kalp damar hastalığının mevcut olduğunun ve olayın meydana geliş şekli, otopside tespit edilen bulgular birlikte değerlendirildiğinde; kronik kalp damar hastalığı bulunan maktulün ölümünün maruz kaldığı tartışma olayının efor ve stresinin tetiklediği ani kardiyak ölüm sonucu meydana gelmiş olduğu, olayla maktulün ölümü arasında tıbben illiyet bağının bulunduğu, ceza hukuku açısından illiyet bağının adli tahkikatle değerlendirilmesinin uygun olacağının mütalaa edildiği,

Anlaşılmaktadır.

V. GEREKÇE

A. İlgili Mevzuat ve Uyuşmazlık Konularına İlişkin Açıklamalar

1. Genel olarak taksir, taksirle ya da kastla işlenen suçlarda nedensellik bağı ve objektif isnadiyet sorunu

Ayrıntıları, Ceza Genel Kurulunun 26.03.20 25... /254-2025/139 sayılı ve diğer müstekar içtihatlarında (16.10.2007 tarihli ve 192-211 sayılı, 08.07.2008 tarihli ve 99-185 sayılı, 20.05.2008 tarihli ve 51-117 sayılı kararlar) açıklandığı üzere;

Kural olarak suç kastla işlenebilir. Suçun oluşması kastın varlığına bağlıdır (TCK'nın 21/1. maddesi). Ancak kanunda açıkça gösterilen hâllerde taksirle de işlenebileceği (TCK'nın 22/1. maddesi) kabul edilmiştir. Böylece failin cezalandırılabilmesi için kanunda açık bir düzenleme bulunmasının zorunlu olduğu taksir, TCK'nın 22/2. maddesinde; "dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla bir davranışın, suçun yasal tanımında belirtilen neticesi öngörülmeyerek gerçekleştirilmesi" olarak açıklanmıştır.

Doktrin ve yargısal kararlarda da taksir; "Failin suç tipindeki neticeye yönelik kast içerisinde olmadan, fakat zorunlu olduğu özeni gösterdiği takdirde neticenin meydana gelmesi mümkün bulunmayan hallerde, tespit edilmiş suç tipini hukuka aykırı olarak ihlal etmesi; bir kimsenin dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davranmak suretiyle, istemediği ve fakat öngörülebilir bir neticeyi gerçekleştirmesi" şeklinde tanımlanmıştır (doktrindeki bir esere atıf).

Taksirli suçun unsurları şunlardır;

a- Fiilin Kanunda taksirle işlenebilen bir suç olarak düzenlenmiş bulunması,

b- Hareketin iradi olması,

c- Neticenin iradi olmaması,
d- Hareketle netice arasında nedensellik bağının bulunması,

e- Neticenin öngörülebilir olmasına rağmen öngörülmemiş olması,

f-Dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davranılması

TCK'nın 22/2. maddesinde yer verilen; "dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla bir davranışın, suçun yasal tanımında belirtilen neticesi öngörülmeyerek gerçekleştirilmesi" düzenlemesine bakıldığında taksirli suçlarda haksızlığın, "dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık" olduğu anlaşılmaktadır. Bu değersizliğin hem hareket hem de netice bakımından geçerli olduğu da açıktır.

Madde gerekçesinde de vurgulandığı üzere, bu dikkat ve özen yükümlülüğünün belirlenmesinde, failin kişisel yetenekleri göz önünde bulundurulmaksızın, objektif esastan hareket edilecek, failin bulunduğu/yaşadığı çevredeki ortalama, makul ve sorumlu/basiretli bir insanın davranışları esas alınacaktır. Bu standardın, çağdaş dünyanın bir parçası olan toplumun güven ve huzurunun tesis ve devamı ile kamu düzeni için gerekli (asgari) sorumluluk seviyesinin garantilerini sağlaması beklenir.

Objektif özen yükümlülüğünün kaynağı ya hukuk normları ya da müşterek tecrübe kurallarıdır. Doktrin de bu konuda aynı düşüncededir (doktrindeki bir esere atıf).

Bu suç tipinde failin hareketi iradi olmalıdır ve fakat iradenin, suçun maddi unsuru olarak zikredilen neticeye değil, hukuken korunan değer bağlamında kanun vazıının önemsemediği başka bir amaca yönelmesi gerekmektedir.

Kastta olduğu gibi, taksir de haksızlığın bir işlenme yöntemi olduğundan suçun haksızlık unsuru kapsamında değerlendirilmesi gerekir. Kanunda açıkça neticenin suçun maddi unsuru olarak gösterildiği hallerde de objektif özen yükümlülüğüne aykırılık oluşturan/taksirli fiil ile netice arasında illiyet bağının bulunması şarttır.

"Neden" kavramı Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlüğü'nde; "Bir olayı ya da durumu gerektiren, doğuran başka olay veya durum, sebep" biçiminde, neden olmak ise; "Bir şeyin olmasına ya da ortaya çıkmasına yol açmak, sebep olmak" şeklinde tanımlanmaktadır. Buradan hareketle nedensellik kavramı; "Neden-sonuç ilişkisi ya da sonuç ile bu sonuca neden olan olgu veya durum arasındaki bağlantı" olarak açıklanabilir.

Neticeli bütün suçlar bakımından araştırılması gerekli olan nedensellik bağı, suçun yasal tanımında neticeye yer verilmiş olması hâlinde failin fiili ile netice arasında sebep-sonuç ilişkisini kuran bağ anlamına gelmektedir. Failin yapmak veya yapmamak şeklinde gerçekleştirdiği eylemi neticesinde dış dünyada zarar ya da tehlikenin meydana gelmiş olması hâlinde nedensellik söz konusu olacaktır. Doğaldır ki yapılan her hareket, dış dünyada bir veya birden fazla neticeye sebebiyet verebilir; ancak dış dünyada vuku bulan her sonuç değil, suçun kanuni tanımında belirtilmiş olan netice nazara alınacaktır. TCK'da nedensellik bağı ile ilgili olarak genel bir düzenlemeye yer verilmemiş, konu doktrin ve uygulamaya bırakılmıştır.

Nedensellik bağının, neticeli suçlar şeklinde düzenlenen taksirli suçlar bakımından da tespit edilmesi gerektiğinde kuşku yoktur. Taksirle işlenen suçtan kaynaklanan netice failin hareketi olmasaydı gerçekleşmeyecek denilebiliyorsa bu durumda nedensellik bağının varlığı kabul edilir. Taksirli suçlarda aranacak olan objektif isnat edilebilirlik, dikkat ve özen yükümlülüğünün yerine getirilmemesi sonucunda öngörülebilir neticeye sebebiyet verilip verilmediğidir. Taksirli suçlarda netice sadece failin eyleminden kaynaklanmış ise nedensellik bağının belirlenmesi kolaysa da, mağdurun veya üçüncü kişilerin neticeye katkıda bulunduğu durumlarda bu bağın belirlenmesinde çeşitli zorluklar olacağı muhakkaktır.
Doktrinde de; "Dış dünyada meydana gelen değişikliğin bir kimseye yüklenebilmesi ve dolayısıyla onun sorumlu olabilmesi, söz konusu neticenin o kimsenin hareketinden meydana gelmesine bağlıdır. Diğer bir deyişle hareketle netice arasında nedensellik bağı, sebep-sonuç ilişkisi olmalıdır. Nedensellik bağlantısı yoksa neticenin faile yüklenmesi mümkün değildir. Tipiklikte hareketten ayrı neticenin arandığı suçlarda neticenin gerçekleştiğinin tespiti yeterli olmayıp ona sebebiyet veren fiilin de tespiti gerekir. Tipe uygun hukuka aykırı fiilin icrasının, failin gerçekleştirilmesi için yeterli bulunduğu sırf hareket suçlarında nedensellik bağının araştırılması gerekmez. Ceza hukuku sadece suç tipinde yer alan neticeyi göz önüne alır" (doktrindeki bir esere atıf) şeklinde görüşlere yer verilmiştir.

Doktrinde nedensellik bağı çeşitli teorilerle açıklanmaktadır. Şartların eşitliği ya da doğal nedensellik teorisinde; netice birçok şartın bir bütün oluşturarak meydana gelmesiyle oluştuğundan ve bunlardan birinin olmaması neticenin gerçekleşmesini engelleyeceğinden, bu şartlardan birini gerçekleştiren failin eylemi ile gerçekleşen netice arasında nedensellik bağı vardır. Yüksek Genel Kurulun yerleşik kabulüne göre de taksirli suçlarda nedensellik bağının varlığının kabulü için failin hareketinden bağımsız bir etkinin sonuca tek başına neden olmaması gerekir.

Uygun sebep ya da kuralcı nedensellik teorisinde; hareket ile netice arasında nedensellik bağı bulunduğunun kabul edilebilmesi için, hareketin o neticeyi meydana getirmeye uygun olması gerekir.

Nedensellik/illiyet bağı, tamamen doğal bir olgudur (doktrindeki bir esere atıf) ve kural olarak maddi/fenni bilimin ve mantık ilminin ilkelerine göre belirlenir.

Taksirin unsurlarından birisi de neticenin öngörülebilir olmasına rağmen öngörülmemiş olmasıdır. TCK'nın 22. maddesinin gerekçesinde; "Taksirli suçların belirgin özelliği, icrai veya ihmali şekilde olabilen iradi hareketin varlığı ve kanunî tanımda yer alan unsurlardan birinin öngörülmemiş olmasıdır. Fakat bu öngörmemenin, 'gerekli dikkat ve özen' yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla ortaya çıkması gerekir. Çünkü, gerekli dikkat ve özen gösterilmediği için kanunda tanımlanmış olan neticenin gerçekleşeceği öngörülmemiştir.

Bu dikkat ve özen yükümlülüğünün belirlenmesinde, failin kişisel yetenekleri göz önünde bulundurulmaksızın, objektif esastan hareket edilir...

Taksirli suçlarda fail, kendi yetenekleri, algılama gücü, tecrübeleri, bilgi düzeyi ve içinde bulunduğu koşullar altında, objektif olarak varolan dikkat, özen yükümlülüğünü öngörebilecek ve yerine getirebilecek durumda olmalıdır" açıklamalarına yer verilmiştir.

Neticenin öngörülebilir olması, failin yaptığı davranışın bir neticeye sebebiyet verebileceğinin veya bir neticeyi meydana getirme ihtimali bulunduğunun bilinebilme imkânıdır. Gerçekleştirilen bir fiil nedeniyle neticenin meydana gelebilme imkân ve ihtimali varsa öngörülebilirliğin bulunduğu kabul edilecektir. Neticenin öngörülebilir olması, taksirin hem unsurunu hem de sınırını oluşturmaktadır. Başka bir ifadeyle taksiri, kaza ve tesadüften öngörülebilirlik ayırmaktadır. Hiç kimse tarafından öngörülemeyecek bir neticenin söz konusu olduğu durumlarda dikkat ve özen yükümlülüğünden dolayısıyla taksirden bahsedilebilmesi mümkün değildir. Neticenin öngörülebilir olması ile failin neticeyi öngörebilir yetenekte bulunması arasında fark vardır. Neticenin öngörülebilmesi, failin niteliklerine, yeteneklerine, eğitim durumuna veya uzmanlık alanına göre değil objektif olarak ve failden bağımsız şekilde ortalama seviyedeki bir insanın öngörme yeteneğine göre tespit edilmelidir. Eğer objektif olarak neticenin öngörülebilmesi, ortalama bir insanın öngörebilirliği dışında ise bu takdirde neticenin öngörülebilirliğinden bahsedilemeyecektir. Burada öngörülebilecek netice, failin iradi hareketinin sebep olabileceği netice veya neticelerden başkası değildir. Failin öngörebilme yeteneği ise, failin yaşı, zekası, eğitimi, yetenekleri ve uzmanlık alanına göre subjektif olarak belirlenebilecek farklı bir husustur. (doktrindeki bir esere atıf). Failin neticeyi öngörmesi veya öngörememesi taksir ile bilinçli taksir arasındaki ayrımı oluşturmaktadır.

Failin, objektif özen yükümlülüğünün ve buna bağlı olarak meydana gelebilecek neticenin öngörülebilirliğinin idrakinde olması gerekmektedir. Fail ,bilinçli olarak belli bir hukuki değeri korumaya matuf objektif özen yükümlülüğüne, iradi olarak aykırı bir davranışta (doktrindeki bir esere atıf) bulunmalıdır.

Nitekim bu husus doktrinde de; "Öngörülebilirlik, hukuk normları veya genel tecrübe tarafından emredilen özene uyulduğunda tipikliğini gerçekleşmesinin somut olarak müşahede edilebileceğini ve dolayısıyla bundan kaçınılabileceğini ifade etmektedir. Gerekli dikkat ve özen gösterilmediği için kanuni tanıma uygun fiilin gerçekleşeceği öngörülmemiştir. Neticenin öngörülebilirliği, kişilere yüklenen dikkat ve özen yükümlülüğünün tabii bir sonucu olmaktadır. Öngörülebilirlik objektif olarak belirlenmelidir. Zira bir kimse yalnızca öngörülebilir neticeler bakımından sorumlu olabilecektir. Bu nedenle hakim görüş taksirli neticeli suçların haksızlığı bakımından, failin içinde bulunduğu toplum çevresine ait ortalama yetenekteki bir kişinin neticeyi öngörüp öngörmeyeceğini aramaktadır. Şayet netice ortalama bir insanın objektif öngörülebilirliğinin dışında bulunuyorsa, taksirli suçun tipiklik unsuru gerçekleşmiş olmaz." (doktrindeki bir esere atıf) şeklinde ifade edilmiştir.

Uyuşmazlığa konu somut olayın özellikleri itibariyle objektif isnadiyet kavramına da ayrıca yer verilmesi gerekmektedir.

Objektif sorumluluk esasını terk ederek tamamen kusur sorumluluğunu benimseyen çağdaş ceza hukuk sistemleri ki, TCK da bunlardan birisidir, failin tipik neticeden sorumlu tutulması için illiyet bağının varlığını yeterli bulmamış, tipik eylemin ortaya çıkardığı/sebep olduğu tipik neticenin de failin eseri olması gereğini şart koşmuştur.

Bu cümleden olarak, meydana gelen tipik neticeden failin sorumlu tutulabilmesi için; fiil ile netice arasında doğal illiyet bağının bulunup bulunmadığının; bilimsel ve mantıksal ilkeler çerçevesinde

araştırılması, bu bağın varlığının tespiti halinde ayrıca bu tipik neticenin failin eseri olup olmadığına dair normatif bir değerlendirme yapılması gerekmektedir. Yapılan normatif değerlendirme neticesinde faile objektif olarak tahmil edemeyeceğimiz tipik netice ile tipik fiil arasında illiyet bağının bulunması sonucu değiştirmeyecektir. Önemli olan bu neticenin objektif olarak faile isnat edilip edilemeyeceğidir.

Neticenin objektif olarak faile isnat edilebilmesi öncelikle ve doğrudan, tipik neticenin objektif olarak öngörülebilirliğiyle ilgili bir sorundur. Özen yükümlülüğüne riayet edilmesi halinde, tipik neticenin meydana geleceği objektif olarak öngörülebiliyorsa bu yükümlülüğe uyulmaması nedeniyle öngörülemeyen neticeden sorumlu olmak da kaçınılmaz bir olgu olarak karşımıza çıkacaktır. Bu hususta yukarıda yer verilen açıklamalar yeterlidir.

Her halükarda failin sorumluluğunun öngörülebilirlik ve önlenebilirlik kriterleri kapsamında belirlenmesi gerekir (doktrindeki bir esere atıf).

Sorumluluğun, kusurlu bir davranışa dayanmasında zorunluluk olduğu kabul edildiğine göre; objektif özen yükümlülüğüne aykırılık oluşturduğu ileri sürülen tipik eylemin sebep olduğu neticenin de failin hükmedebileceği alan içinde kalması gerekir. Neticenin failin kontrolü dışında gelişen, yönetilemez bir mahiyet arzetmemesi ve genel hayat tecrübeleri açısından beklenebilir, tipik bir netice olması şarttır.

Objektif özen yükümlülüğünün kaynaklarından olan hukuk normlarına muhalefet edilmesi durumunda aslolan, tehlikeyi ortaya çıkmadan önce önlemek için konulmuş yazılı davranış kurallarına, emir ve talimatlara uyulup uyulmadığıdır. Bununla birlikte sorumluluğun, ihlalden kaynaklanan, doğrudan ya da dolaylı tüm sonuçları kapsayacak şekilde genişletilmemesi gerekmektedir. Bu durumda sorumluluğun sınırlarını normun koruma amacı çizecektir. Meydana gelen netice, ihlal edilen norm ile korunan amacın kapsamı dışında başka bir normun koruma alanında kalan dolaylı bir netice ise somut olayın özelliğine göre failin sorumluluğu cihetine gidilmeyebilir.

Keza, failin objektif özen yükümlülüğüne aykırı davranışı ile mağdurun kendi sorumluluğunda olan riskler aynı olayda gerçekleştirilmiş ise, meydana gelen tipik neticenin kategorik olarak faile objektif isnadiyetinden bahsedilmemesi lazım gelir. Bu durumda olaysal ve normatif bir değerlendirmeye de başvurma ihtiyacı doğar. Mağdurun serbest iradesiyle hareket ettiği ve netice bakımından failin katkısının yalnızca neden olma, kolaylaştırma seviyesiyle sınırlı olduğu hâllerde (doktrindeki bir esere atıf), mağdurun kendi sorumluluğunda olan risklerin faile objektif olarak isnat edilmesi mümkün olmayacaktır.

Objektif isnadiyetle ilgili doktrinde de şu değerlendirmeler yapılmıştır: "Objektif isnadiyet, neticenin belirli bir kimsenin eseri olarak görülüp görülemeyeceği anlamına gelmektedir. Eğer meydana gelen netice, üçüncü kişinin veya bir rastlantının eseri ise faile isnat edilemeyecektir. Bu nedenle netice, insanın hükmedebileceği alanın dışında kalıyorsa hukuken önemli olan bir tehlike ya da risk bulunmamaktadır. Hükmedilebilirlik, neticenin önemli derecede idare edilebilirliği anlamına gelmekte olup gerçekleştirilen fiil, hukuken önemli bir tehlike ya da risk oluştursa bile olayın tamamen hayatın olağan akışının ve genel hayat tecrübelerinin dışarısında kalması nedeniyle

beklenebilir değilse, netice faile yüklenemeyecektir. Keza gerçekleşen netice, failin hareketi ile tesadüfen birleşen başka sebeplerden meydana gelmişse, bu durumda da neticenin faile isnat edilmesinden söz edilemeyecektir. Bunun gibi sonradan işlenen fiilin daha önceden gerçekleştirilmiş fiilin neticeye ulaşmasını engellemesi hâlinde de önceki fiili gerçekleştiren faile neticenin isnat edilmesi mümkün bulunmayacaktır." (doktrindeki bir esere atıf).

Ancak şu kadarı da var ki, objektif özen yükümlülüğüne aykırı davranılarak icra olunan eylemin sebep olduğu tipik neticenin, objektif olarak faile isnat edilebildiği hâllerde, failin gerekli dikkat ve özeni göstermiş olsaydı dahi neticenin meydana geleceği varsayımı ile failin sorumluluktan kurtulamayacağı kabul edilmelidir. Zira mantık ilmine göre de, bir şeyin vücudu, gerekli bütün şartların/eczasının mevcudiyetiyle takarrur eder. Failin özen yükümlülüğüne aykırı davranışı, meydana gelen tipik neticenin illi şartlarından biri olduğu sürece objektif olarak isnad olunabilen neticeden sorumluluk da söz konusu olmaya devam eder.

2.Kasten öldürme, kasten yaralama sonucu ölüme sebep olma suçları ilişkisi

TCK'nın "Kasten öldürme" başlığı altında 81. maddesinde düzenlenen suçun manevi unsuru öldürme kastı iken, 87. maddesinin dördüncü fıkrasına düzenlenen yaralama sonucunda ölüme neden olma suçunun manevi unsuru yaralama kastıdır. O hâlde, kasten öldürme suçu ile kasten yaralama sonucu ölüme neden olma suçu arasındaki ayırıcı kriterlerden en önemlisi manevi unsur farklılığı olacaktır. Dolayısıyla suçun vasıflandırılmasından önce çözülmesi gereken konu, failin kastının öldürmeye mi yoksa yaralamaya mı yönelik olduğuna ilişkindir.

TCK'nın 21. maddesinin birinci fıkrasına göre, suçun kanuni tanımındaki unsurlarının bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesi olan ve failin iç dünyasını ilgilendiren kast, dış dünyaya yansıyan davranışlara bakılarak daha açık bir ifadeyle failin olay öncesi, olay sırası ve olay sonrası davranışları ölçü alınarak belirlenmelidir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun müstakar kararlarına (15.10.2025 t., 363-407 sy, 30.10.2025 t., 499-443 sy.,) göre, bahse konu suçlara ilişkin kastın belirlenmesinde; fail ile mağdur arasında husumet bulunup bulunmadığı, varsa husumetin nedeni ve derecesi, failin suçta kullandığı saldırı aletinin niteliği, darbe sayısı ve şiddeti, mağdurun vücudunda yara meydana gelmiş ise bu yaraların yerleri ile nitelik ve nicelikleri, hedef seçme imkânı olup olmadığı, failin fiiline kendiliğinden mi yoksa engel bir nedenden dolayı mı son verdiği gibi ölçütler esas alınmalıdır.

Öldürme ya da yaralama kastının belirlenmesi açısından her bir olayda kullanılması gereken ölçütler farklılık gösterebileceğinden, tüm bu olguların olaysal olarak ele alınması gerektiği gözden uzak tutulmamalıdır.

TCK'nın 23. maddesinde düzenlenmiş bulunan neticesi sebebiyle ağırlaşmış suça ilişkin genel kuralın, özel hükümler arasında kendisine yer bulduğu maddelerin başında gelen aynı Kanun'un 87. maddenin 4. fıkrasına göre; gerçekleştirilen kasten yaralama eylemi, TCK'nın 86. maddesinin 1. fıkrası veya 1. fıkrası ile birlikte 3. fıkrası kapsamında bulunur ve bunun sonucunda da ölüm meydana gelirse, en azından taksirle hareket etmiş olmak şartıyla faile belirtilen cezaların verileceği öngörülmektedir.

Kasten yaralama sonucu mağdurun ölmesine ilişkin TCK'nın 87. maddesinin 4. fıkrasının uygulanması için:

a. Failin yaralama kastı ile hareket etmesi,

b. Mağdurun TCK'nın 86. maddesinin birinci maddesi kapsamında yaralanmış olması veya 86. maddenin birinci fıkrası kapsamındaki yaralama fiilinin üçüncü fıkra da ihlal edilmek suretiyle gerçekleştirilmesi,

c. Failin eylemi ile arasında illiyet bağı bulunacak şekilde mağdurun ölmesi,

d. Failin meydana gelen ölüm sonucuna ilişkin en az taksir derecesinde bir kusurunun bulunması,

Şartlarının birlikte gerçekleşmesi gerekir.

Şu hale göre, fail mağduru yaralamak amacıyla hareket etmeli, mağdurun yaralanacağını bilmeli ve bu sonucu istemelidir. Bununla birlikte fail mağdurun yaralanmasını değil de ölmesini istemiş ve ölüm meydana gelmiş ise bu durumda kasten öldürmeden sorumlu tutulacaktır.

Madde metnine göre faile verilecek ceza belirlenirken kasten yaralama suçunun düzenlendiği TCK'nın 86. maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarına yollama yapılmıştır. O hâlde, mağdurun basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek dereceden daha ağır şekilde yaralanması gerekmektedir. Anılan maddenin 2. fıkrasında karşılığını bulan basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek şekilde meydana gelen yaralamalarda 87. maddenin 4. fıkrası uygulanamayacaktır.

Üçüncü şart olarak mağdurun ölmesi ve failin eylemi ile mağdurun ölümü arasında uygun nedensellik bağının bulunması; son olarak, failin meydana gelen bu ölüm sonucundan, en az taksir derecesinde bir kusurunun bulunması gerekir (CGK 22.04.20 26... /604-2026/257 sayılı, 01.10.2025 tarihli ve 539-370 sayılı, 19.03.2025 tarihli ve 154-130 sayılı, 21.02.2024 tarihli ve 116-84 sayılı, 08.12.2022 tarihli ve 130-780 sayılı)

3. Ölümün birleşen sebebin etkisiyle meydana geldiği durumlarda sorumluluk rejimi

Mülga 765 sayılı TCK'nın 4 51... .maddeleri şöyleydi:

"Madde451- Ölüm failin fiilinden evvel mevcut olup da failce bilinmeyen ahvalin birleşmesi veyahut failin idaresinden hariç ve gayri melhuz esbabın inzimamı yüzünden vukua gelmiş ise idam cezasını müstelzim hallerde 15 seneden ve müebbet ve 15 seneden fazla ağır hapsi müstelzim hallerde 10 seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası hüküm olunur.
Madde 452-Katil kastı ile olmayan darp ve cerh veya bir müessir fiilinden telefi nefis husule gelmiş olursa fail 448 nci madde de beyan olunan ahvale sekiz, 449 uncu madde de yazılı ahvalde 10... madde de muharrer ahvalde 15seneden aşırı olmamak üzere muvakkat ağır hapse mahkum olur.

Eğer telefi nefis failin fiilenden evvel mevcut olup da failce bilinmeyen ahvalin birleşmesi veyahut failin idaresinden hariç ve gayri melhuz esbabın inzimamı ile vukua gelirse 448 nci madde de beyan olunan ahvalde 5 seneden, 449 uncu madde muharrer ahvalde 7 seneden ve 450 nci madde yazılı ahvalde fail 10 seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır."

Görüldüğü üzere 765 sayılı TCK'ya göre:

a.Öldürme kastı ile hareket edilse dahi ölüm, failin fiilinden evvel mevcut olup da failce bilinmeyen ahvalin birleşmesi veyahut failin idaresinden hariç ve gayri melhuz esbabın inzimamı yüzünden vukua gelmiş ise (TCK madde 451),

b.Öldürme kastı ile olmayan müessir fiilinden ölüm husule gelmiş olursa (TCK madde 452/1),

c.Eğer ölüm, failin öldürme kastı ile olmayan fiilenden evvel mevcut olup da failce bilinmeyen ahvalin birleşmesi veyahut failin idaresinden hariç ve gayri melhuz esbabın inzimamı ile vukua gelirse (TCK madde 452/2),

cezada indirim yapılması gerekiyordu.

Oysa 765 sayılı Kanunun objektif ceza sorumluluğu sonucu doğuran düzenlemelerine yer vermeyen 5237 sayılı TCK'nın 23.maddesi şöyledir:

"MADDE 23: Bir fiilin, kastedilenden daha ağır veya başka bir neticenin oluşumuna sebebiyet vermesi halinde, kişinin bundan dolayı sorumlu tutulabilmesi için bu netice bakımından en azından taksirle hareket etmesi gerekir."

Madde gerekçesinde ise:"Kişi suç teşkil eden bir fiili işlerken, kastettiği neticeden daha ağır veya başka bir netice gerçekleşmiş olabilir. Bu gibi durumlarda netice sebebiyle ağırlaşmış suç söz konusudur. Örneğin, basit yaralamada bulunulmak istenirken, kişi görme, işitme yeteneğini yitirmiş olabilir. Yaralama fiili gerçekleştirilirken, genellikle bunun sonucunda ağır bir neticenin meydana gelebileceği düşünülür. Örneğin gözün, kulağın üzerine sert bir biçimde vuran kişi, bu yumruk neticesinde mağdurun görme veya işitme yeteneğini yitirebileceği olasılığını göz önünde bulundurur. Ağır neticenin ortaya çıkacağının bu şekilde öngörüldüğü durumlarda, meydana gelen ağır netice açısından fail olası kastla hareket etmektedir.

Buna karşılık, yaralama fiili sonucunda kişinin öngörmediği ağır bir netice de meydana gelmiş olabilir. Örneğin canının biraz yanması için mağdurun karın boşluğuna hafif bir biçimde vurulması hâlinde mağdur inhibisyon sonucu ölebilir. Bu gibi durumlarda ise fail, yaralama fiilini işlerken, mağdurun ölebileceğini tahmin etmemiş olabilir. 765 sayılı Türk Ceza Kanununda ve Hükûmet Tasarısının bazı hükümlerinde, kişi gerçekleştirmeyi kastetmediği böyle neticelerden objektif olarak sorumlu tutulmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, bu tür sorumluluk, ortaçağ kanonik hukukunun kalıntısı olan “versari in re illicita”, yani hukuka aykırı bir durumda olan bunun bütün neticelerine katlanır anlayışının ürünü olup, çağdaş ceza hukuku bu anlayışı çoktan terk etmiştir. Çünkü kusurun aranmadığı objektif sorumluluk hâlleri kusursuz ceza olmaz ilkesiyle açıkça çelişmektedir. Ülkemiz ceza hukuku öğretisinde uzun süredir objektif sorumluluk hâllerinin ceza mevzuatından çıkarılması gerektiği ifade edilmektedir. Bu talebin yerine getirilmesi, Anayasada öngörülen kusur ilkesinin zorunlu bir sonucudur.
Madde metnindeki düzenlemeyle, meydana gelen ağır netice açısından kişinin sorumlu tutulabilmesi için, söz konusu neticeye ilişkin olarak en azından taksir dolayısıyla kusurlu

bulunması gerekmektedir. Bu hükümle, meydana gelen kastedilenden başka ve ağır netice açısından sorumluluğun, kusura dayalı bir sorumluluk olması sağlanmak istenmiştir." açıklamalarına yer verilmiştir.

Normun gerekçesi oldukça açık ve yeterli bilgiler içermektedir. Kanunun benimsediği suç teorisine, suç ve ceza politikasına göre failin; fiilinin, kastedilenden daha ağır veya başka bir neticenin oluşumuna sebebiyet vermesi halinde, bundan dolayı sorumlu tutulabilmesi için bu netice bakımından en azından taksirle hareket etmesi gerekir.

Gerek Yüksek Ceza Genel Kurulunun gerekse Özel Dairenin yerleşik uygulamalarına (CGK 18.09.2018 tarihli ve 2015/1254 E. 2018/354 K. Sayılı,1.C.D.17.4.20 07... -2883 sayılı,8.3.20 07... -1247 sayılı,23.5.20 07... -4048) göre; TCK'nın 86/2.maddesi kapsamında kalan yaralama fiillerinin inzimam eden sebeplerle birlikte ölüme sebep olması durumunda, inzimam eden sebebin fail tarafından bilinip bilinmediğine göre taksirin türleri (basit/bilinçli) çerçevesinde bir sorumluluk rejimi benimsenmiştir.

4. İhmalî Davranışla Kasten Öldürme Suçu

Hukuk normları, yasaklayıcı ve emredici normlar olmak üzere, iki şekilde ortaya çıkmaktadır. Sadece icrai bir hareketle ihlal edilebilecek olan ve belirli bir hareketin yapılmasının istenmediği yasaklayıcı normlarda, yasaklanan hareketin yapılması sonucunda bir hak ihlali gerçekleşmektedir. Örneğin; TCK'nın 81. maddesinde yer alan öldürmeyi yasaklayan norm bir kimsenin öldürülmesiyle ihlal edilmiş olacaktır. Emredici normlarda ise, belirli bir hareketin yapılması yasaklanmamakta, aksine belirli bir hareketin yapılması emredilmektedir. Bu emredici kurala uyulmaması başka bir anlatımla yapılması emredilen hareketin yerine getirilmemesi sonucunda haksızlık meydana gelmekte yani kanunda tanımlanan suç ihmali hareketle işlenmektedir. Örneğin; TCK'nın 98. maddesinde düzenlenen, kendini idare edemeyecek durumda olan kimseye hâl ve şartların elverdiği ölçüde yardım etmemek ya da durumu derhâl ilgili makamlara bildirmemek şeklindeki suç, emredici normun istediği şekilde davranılmamış olması nedeniyle yani ihmali hareketle oluşmaktadır. (doktrindeki bir esere atıf).

Emredici norma aykırı davranılmasıyla işlenen ihmali suçlar doktrinde gerçek ihmali suçlar ve gerçek olmayan veya görünüşte ihmali suçlar olarak iki kategoride değerlendirilmektedir. Gerçek ihmali suçlar; kişinin kanunda tanımlanan icrai davranışı kasten yapmamasıyla oluşmakta olup suçun gerçekleşmesi için ayrıca neticenin de gerçekleşmesi zorunluluğu bulunmamaktadır. TCK'nın 98. maddesindeki; "yardım veya bildirim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi", 175. maddesindeki; "akıl hastası üzerindeki bakım ve gözetim yükümlülüğünün ihlali", 176. maddedeki; "inşaat veya yıkım faaliyeti sırasında, insan hayatı veya beden bütünlüğü açısından gerekli olan tedbirlerin alınmaması", 177. maddesindeki; "gözetimi altında bulunan hayvanın kontrol altına alınmasında ihmal gösterilmesi", 178. maddesindeki; "herkesin gelip geçtiği yerlerde yapılmakta olan işlerden veya bırakılan eşyadan doğan tehlikeyi önlemek için gerekli işaret veya engellerin konulmaması", 257/2. maddesindeki; "görevin gereklerinin yapılmasında ihmal veya gecikme gösterilmesi", 278. maddesindeki; "işlenmekte olan bir suçun yetkili makamlara bildirmemesi", 279. maddedeki; "kamu adına soruşturma ve kovuşturmayı gerektiren bir suçun işlendiğini

göreviyle bağlantılı olarak öğrenip de yetkili makamlara bildirimde bulunulmasının ihmal edilmesi veya bu hususta gecikme gösterilmesi", 280. maddesindeki; "sağlık mesleği mensubunun görevini yaptığı sırada bir suçun işlendiği yönünde bir belirti ile karşılaşmasına rağmen, durumu yetkili makamlara bildirmemesi veya bu hususta gecikme göstermesi", 284. maddesindeki; "hakkında tutuklama kararı verilmiş olan veya hükümlü bir kişinin bulunduğu yerin bildiği hâlde yetkili makamlara bildirilmemesi" gerçek ihmali suçlardandır. Gerçek olmayan veya görünüşte ihmali suçlar ise, neticenin önlenmesi bakımından hukuki yükümlülük altında bulunan fail tarafından kanunda tanımlanan neticenin meydana gelmesinin engellenmemesi şeklinde işlenen suçlardır. Bu nedenle kanunda düzenlenen ve kural olarak icrai bir hareketle işlenen suçun ihmali bir hareketle de işlenmesine gerçek olmayan ya da görünüşte ihmali suç denilmektedir. Doktrinde neticenin meydana gelmesinin engellenmesi yükümlülüğü garanti yükümlülüğü ya da garantörlük olarak da adlandırılmaktadır. Kişinin yerine getirmekle yükümlü olduğu, başka bir anlatımla garanti yükümlülüğü altında bulunan davranışı gerçekleştirmemesi nedeniyle meydana gelen neticeden sorumlu tutulabilmesi için söz konusu yükümlülük ihmalinin icrai davranışa eşdeğer olması zorunludur. TCK'nın 83. maddesinde düzenlenen; "kasten öldürmenin ihmali davranışla işlenmesi" ile 88. maddesinde düzenlenen; "kasten yaralamanın ihmali davranışla işlenmesi" gerçek olmayan veya görünüşte ihmali suçlardandır. (doktrindeki bir esere atıf).

5237 sayılı TCK'nın hazırlanmasında esas alınan suç teorisinde suç "kanunda tanımlanmış bir haksızlık" olarak öngörülmektedir. Kanun koyucunun kişilerin yaşam hakkını korumak amacıyla ihdas ettiği suçlarda neticenin ifade ettiği haksızlık aynıdır. Zira tüm bu suçlarda neticenin gerçekleştirilmesi yani kişinin hayatının sona erdirilmesi cezai yaptırıma bağlanmaktadır. Buna karşılık kişinin yaşamını sona erdiren fiiller, işleniş şekillerine başka bir anlatımla hareketin ifade ettiği haksızlığa göre farklı suç tipleri olarak düzenlenmiştir. TCK'da ölüm neticesinin cezalandırıldığı suçlar, kasten (TCK'nın 81... . md.) veya taksirle (TCK'nın 85. md) işlenip işlenmediğine, kasten işlenmişse icrai hareketle mi (TCK'nın 81... . md), ihmali hareketle mi (TCK'nın 83. md) işlendiğine göre farklı değerlendirmeye tabi tutulmuştur.

Hayata son vermeyi, yani öldürmeyi yasaklayan normun, kasti ve icrai bir hareketle, yani başkasının hayatını sona erdirmeye yönelik aktif bir davranışla gerçekleştirilmesi hâlinde TCK'nın 81... . maddelerinde düzenlenen kasten öldürme suçu işlenmiş olacaktır. Bu suçun oluşması bakımından önemli olan husus, başkasının hayatını ortadan kaldırmaya yönelik bir hareketin icra edilmiş olmasıdır. Buna karşılık, öldürmeyi yasaklayan norm, ihmali bir hareketle ihlal edildiğinde fail, başkasının hayatını sona erdirmek amacıyla aktif bir davranış gerçekleştirmemekte, öldürme suçu, başkasının hayatını korumakla yükümlü bulunan kişinin, bu yükümlülüğünü ihlal etmesi suretiyle işlenmektedir. Bununla birlikte bu hâlde fail, ancak hukuken (kanun, sözleşme, olay öncesindeki tehlikeli davranış nedeniyle) başkasının yaşamını korumakla yükümlü bulunan, başkasının yaşamına yönelik saldırı veya tehlikeden o kişiyi korumayı hukuken garanti eden kişi olabilir.

Başkasının yaşamını korumak bakımından hukuki yükümlülük altında bulunan garantör konumundaki kişi, bu yükümlülüğünü ölüm neticesinin gerçekleşeceğini bilerek yerine getirmezse, kasten öldürmenin ihmali davranışla işlenmesinden (TCK'nın 83. md.) söz edilecektir.

Buna karşılık, garanti yükümlülüğü altında bulunan kişi, yükümlülüğünü bilinçli bir şekilde ihmal etmekle birlikte, bunu korumakla yükümlü olduğu hayatın sona ereceği bilinciyle kasten yapmamışsa ve fakat bu yükümlülük ihlaline bağlı olarak yine de ölüm neticesi meydana gelmişse taksirle ölüme sebebiyet verme suçu (TCK'nın 85 md) söz konusu olabilecektir. Başkasının hayatını korumak ve gözetmekle yükümlü bulunan kişi, bu yükümlülüğünü dikkatsiz ve özensiz davranışıyla da ihlal edebilir. Örneğin, bir bakıcı kendisine bırakılan küçük bir çocuğun evdeki sehpaların üzerine çıkıp aşağı atlamasını görmesine rağmen diğer işlerini bitirmek için çocukla ilgilenmediği ve gerekli önlemi almadığı takdirde çocuğun düşerek ölmesi hâlinde, ölüm neticesini önleme yükümlülüğü bulunduğundan ve bu yükümlülüğünü özensiz davranışıyla ihlal etmiş olacağından taksirle ölüme neden olmadan dolayı sorumlu tutulacaktır. Bu nedenle, ölüm neticesinin ihmali bir davranışa bağlı olarak meydana geldiği hallerde somut olayın şartları dikkate alınarak, ölüm neticesi bakımından failin kasten mi, yoksa taksirle mi hareket ettiği belirlenmelidir. Bununla birlikte, ölüm neticesinin kasten meydana geldiği hâllerde olası kasıt, taksirle meydana geldiği hallerde ise bilinçli taksir şartlarının oluşup oluşmadığı da göz önünde bulundurulmalıdır. (doktrindeki bir esere atıf).

5237 sayılı TCK'nın "Kasten öldürme" başlıklı 81. maddesi;

"Bir insanı kasten öldüren kişi, müebbet hapis cezası ile cezalandırılır." şeklinde düzenlenmiş,

"Nitelikli hâller" başlıklı 82. maddesinde;

"(1) Kasten öldürme suçunun;

...

h) Bir suçu gizlemek, delillerini ortadan kaldırmak veya işlenmesini kolaylaştırmak ya da yakalanmamak amacıyla,

...İşlenmesi hâlinde, kişi ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılır" düzenlemesiyle de altsoyun ve çocuğun öldürülmesi, kasten öldürme suçunun nitelikli hâlleri arasında sayılmıştır.

Kanun'un "Kasten öldürmenin ihmali davranışla işlenmesi" başlıklı 83. maddesi ise şöyledir:

"(1) Kişinin yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı gerçekleştirmemesi dolayısıyla meydana gelen ölüm neticesinden sorumlu tutulabilmesi için, bu neticenin oluşumuna sebebiyet veren yükümlülük ihmalinin icrai davranışa eşdeğer olması gerekir.

(2) İhmali ve icrai davranışın eşdeğer kabul edilebilmesi için, kişinin;

a) Belli bir icrai davranışta bulunmak hususunda kanuni düzenlemelerden veya sözleşmeden kaynaklanan bir yükümlülüğünün bulunması,

b) Önceden gerçekleştirdiği davranışın başkalarının hayatı ile ilgili olarak tehlikeli bir durum oluşturması,

Gerekir.

(3) Belli bir yükümlülüğün ihmali ile ölüme neden olan kişi hakkında, temel ceza olarak, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine yirmi yıldan yirmibeş yıla kadar, müebbet hapis cezası yerine onbeş yıldan yirmi yıla kadar, diğer hallerde ise on yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunabileceği gibi, cezada indirim de yapılmayabilir."

a) Kasten öldürmenin ihmali davranışla işlenmesi suçunun manevi unsuru kasttır. Madde başlığı, "Kasten öldürmenin ihmali davranışla işlenmesi" şeklinde konulmak suretiyle düzenlemenin muhtevası itibarıyla oluşabilecek istifhamlar önlenmek istenmiştir. Esasen genel olarak da suçun oluşması kastın varlığına bağlıdır (TCK madde 21/1). Taksirle işlenen fiiller, kanunun açıkça belirttiği hâllerde cezalandırılır (TCK madde 22/1). Kast, suçun kanuni tanımındaki unsurların bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesidir (TCK madde 21/1). Madde gerekçesinde bu husus; "Suçun kanuni tanımındaki maddi unsurların bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesi, kastın varlığı için zorunludur." ifadeleriyle vurgulanmıştır.

Özellikle belirtmek gerekir ki, kasten öldürme suçunun ihmali davranışla işlenmesi hâlini düzenleyen normun, taksirli bir suç tipini öngörmediğinde şüphe yoktur. Zira taksir, dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla, bir davranışın suçun kanuni tanımında belirtilen neticesi öngörülmeyerek gerçekleştirilmesidir (TCK madde 22/2). Kişi neticeyi öngörmüş ve fakat istememesine karşın netice meydana gelmiş ise bilinçli taksirden (TCK madde 22/3) söz edilecektir. İka edilen fiil, dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla ölüme sebep olmuş ise, TCK'nın 85. maddesinde düzenlenen "taksirle ölüme sebep olma" suçu oluşabilecektir.

Şu hâle göre, TCK'nın 83. maddesi uyarınca, kişinin yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı gerçekleştirmemesi dolayısıyla meydana gelen ölüm neticesinden sorumlu tutulabilmesi için, öldürme kastı ile hareket etmesi gerektiği söylenmelidir. Bu kastın, suçun kanuni tanımındaki unsurların bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesini ifade ettiği de bellidir. Buna göre failin, yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı öldürme kastı ile gerçekleştirmemesi/kasten ihmal etmesi aranmalıdır. Önemle vurgulanmalıdır ki; failin yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı gerçekleştirmemesi, kasten işlenebileceği gibi taksirle de işlenebilir. 83. maddede düzenlenen suç bakımından önemli olan, bu ihmalin öldürme kastı ile ortaya çıkmasıdır. Kastın doğrudan ya da olası kast şeklinde tezahürü mümkündür. Kişinin yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı gerçekleştirmemesi, objektif özen yükümlülüğüne aykırılık şeklinde tezahür etmiş ve böylece ölüme sebebiyet verilmiş ise, TCK'nın 85. maddesine mümas bir durumdan söz edilmesi gerekir.

b) Kasten öldürmenin ihmali davranışla işlenmesi suçunun maddi unsuru ise, kasten öldürmenin ihmali hareketle işlenmesidir. Kanun'un 83. maddesinde düzenlenen bu suçu, 81. maddede düzenlenen kasten öldürme suçundan ayıran ölçüt, hareketin icrai değil ihmali olmasıdır.

TCK'nın 83. maddesi uyarınca, kişinin yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı gerçekleştirmemesi dolayısıyla meydana gelen ölüm neticesinden sorumlu tutulabilmesi için, bu neticenin oluşumuna sebebiyet veren yükümlülük ihmalinin icrai davranışa eşdeğer olması zorunludur. İhmali ve icrai davranışın eşdeğer kabul edilebilmesi için, kişinin;

aa) Belli bir icrai davranışta bulunmak hususunda kanuni düzenlemelerden veya sözleşmeden kaynaklanan bir yükümlülüğünün bulunması,

bb) Önceden gerçekleştirdiği davranışın başkalarının hayatı ile ilgili olarak tehlikeli bir durum oluşturması,

Gerekir.

Bu düzenlemeye göre, TCK'nın 83. maddesindeki suçun oluşabilmesi için, başkasının hayatını korumak ve gözetmek yükümlülüğü altında bulunan garantör konumundaki kişinin, korumak ve gözetmekle yükümlü olduğu hayatın sona erme tehlikesi ortaya çıkmasına rağmen, hayatın korunması açısından yapılması gereken icrai davranışları gerçekleştirmemesi gereklidir. (CGK 17.12.20 25... /1-214 E. 2025/580 sayı)

B. Somut Olaya Dair Hukuki Nitelendirme

1. Sanıkların Eylemlerinin Taksirle Öldürme Suçunu Oluşturup Oluşturmadığı (ön sorun) yönünden

Adli Tıp Kurumu Birinci İhtisas Dairesi raporunda; kalp damar hastalığının bulunduğu yapılan otopsisinde tespit edilen maktulün ölüm sebebinin, maruz kaldığı tartışma olayının efor ve stresinin tetiklediği ani kalp krizi sonucu meydana gelmiş olduğunun ve yaşanan olayla kişinin ölümü arasında tıbben illiyet bağının bulunduğunun mütalaa edilmesi karşısında; maktulün ölüm neticesi ile illiyet bağı bulunan davranış, sanıkların maktule yönelik sadece normal şartlarda basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif nitelikteki darbeleri değil; savunmalarında belirttikleri üzere maktulün yerde elleri, ayakları ve ağzı bantlı hâlde yaklaşık bir saat boyunca çırpınıp zor nefes almasına sebep olan ve vücut bütünlüğü ile hareket kabiliyetini sürekli biçimde kısıtlayan cebir, bu hâlde maruz kaldığı sözlü şiddet ve tehdit içerikli hareketlerin bütünüdür. Sanıkların maktule karşı gerek ilk anda gerçekleştirdiği müessir filleri gerekse vücut bütünlüğünü kısıtladıktan sonraki bu hareketleri, dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı, istemeden gerçekleştirdikleri ve ölüm sonucunu doğurabileceğini öngöremedikleri birer davranış olarak nitelendirilemeyecek olup maktule kalp krizi geçirdiği sırada yardım etmemeleri nedeniyle ölümüne yol açan bilinçli ve iradî davranışlardır.

Diğer taraftan, suça konu olaydan önce maktulün kalp rahatsızlığı olduğunun, kendi ailesi ve sanıklar tarafından da bilinmediği açık olmakla birlikte, sanıkların maktulü etkisiz hâle getirmeye çalıştıkları, elleri ve ayaklarını sonra da ağzını bağladıkları ilk andaki bu hareketleriyle; maktul için hayatı için tehlikeli bir duruma veya maktulün ölümüne sebebiyet verebileceklerini objektif olarak öngöremedikleri ortadadır. Ancak maktulün bu hâlde çırpındığı ve bir şeyler söylemeye çalıştığı tüm sanıklarca görülmesine rağmen, sanık ...'in maktulün yanına gidip her şeyin sorumlusunun kendisi olduğundan bahisle küfür ederek maktulü darp etmesi, diğer sanıkların ise elleri ve ayakları bağlı olan maktulün en azından rahat nefes alabilmesi için ağzındaki bantı çözmemeleri, rahatsız olup olmadığını öğrenmeye ve gidermeye dair bir çaba sarf etmemeleri sonucu maktulün kalp rahatsızlığının tetiklenerek içinde bulunduğu stres ve sergilediği efor sonucu kalp krizi geçirmesine yol açarak ölümüne sebep olmaları karşısında; tümü reşit olan ve hayat tecrübesine sahip orta yaştaki sanıkların, bilinçli ve iradî eylemleriyle başlattıkları bu süreçte; maktulün, sıradan bir insanın bile hayatı bakımından tehlike arz edebilecek bir duruma yavaş yavaş yaklaştığını subjektif olarak öngörebilecekleri de anlaşılmaktadır.

Bu nedenlerle somut olayda maktulün ölümü ile sanıkların müessir (icraî) fiilleriyle başlayan ve devam eden hareketlerinin tümü arasında illiyet bağının bulunduğu; suç yolunda müştereken gerçekleşen hareketlerin hiçbirinin dikkatsiz veya özensiz birer hareket olmadığı, sanıkların ilk başta sergiledikleri müessir fiillerini maktulün hareket kabiliyetini kısıtlamaları suretiyle devam ettirdikleri, maktulün ölümünün sanıkların dikkatsizliği veya tecrübesizliği sonucu değil yerde konuşmaya çalıştığı sırada hayati tehlike arz edecek boyuta yaklaşarak olgunlaşan bir süreç sonunda kalp krizi geçirmesi sonucu gerçekleştiği, dolayısıyla sanıkların eylemlerinin taksirle öldürme suçunu oluşturmadığı kabul edilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan Ceza Genel Kurulu...;"Mahallinde hukuka uygun olarak ikame olunup usulünce tartışılan delillere dayanan özgün ve yeterli gerekçe içeren oluşa ana hatları itibarıyla katılmakta, yukarıda yer verilen teorik açıklamaların tekrarına da ihtiyaç duymamaktayız. Sayın çoğunlukla aramızda oluşan ihtilaf, fiilin vasıflandırılmasına ilişkindir.

Yağma suçunu işlemek üzere bir araya gelerek iştirak iradesi kapsamında eylem planı hazırlayıp icra eden sanıkların;

a.Kastlarının ve fiillerinin yağma suçuna özgülendiği,

b.Maktülü öldürmek kastı ile hareket etmedikleri,

c.TCK'nın 86/2.maddesi kapsamında kalan fiillerinin;

aa. ölüm neticesi bakımından illi bir değer taşımakla birlikte tek başına ölümü meydana getirmeye elverişli olmadığı,

bb.Yağma suçunun cebir unsurunu oluşturduğu

c.Ölümün, sanıklarının eylemine inzimam olan ve fakat sanıklarca bilinmeyen maktüldeki kalp rahatsızlığı nedeniyle meydana geldiği

d.Meydana gelen (tali) neticenin objektif olarak isnat edilebilir olduğu,

açıktır.

Bu nedenlerle sanıkların, netice sebebiyle ağırlaşmış suç cümlesinden olan öldürmeden dolayı sorumluluklarının, TCK'nın 23.maddesi delaletiyle aynı Kanunun 85.maddesi kapsamında değerlendirilmesi gerektiği kanaatindeyim.

Esasen yerleşik uygulama da bu yöndedir. Nitekim Yüksek Ceza Genel Kurulunun 18.09.2018 tarihli ve 2015/1254 E. 2018/354 K. sayılı kararında; '...sanığın tartışma sırasında suratına yumruk vurması üzerine yere yığılan ve kısa süre sonra da fenalaşarak hastaneye götürülen maktulün, Adli Tıp Kurumu raporuna göre basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif şekilde yaralanması sonucu önceden bilinmeyen kalp-damar hastalığının tetiklenerek meydana gelen efor ve stresin etkisiyle geçirdiği kalp krizi sonucu hayatını yitirdiği olayda eylemle netice arasında illiyet bağının bulunduğunun tespit edildiği, ancak yaralanmanın TCK'nın 86/1. veya 86/3. maddeleri kapsamında olmayıp TCK'nın 86/2. maddesi kapsamında kalan bir yaralanma arz ettiğinin anlaşılması karşısında; sanığın eyleminin TCK'nın 87/4 maddesi kapsamındaki kasten yaralama

sonucu ölüme neden olma suçunu oluşturmadığına, fakat sanığın maktule yumruk atması eyleminin iradî bir hareket olması, ölüm neticesinin istediğine dair bir kanaate ulaşılamaması, sanığın yaşam tecrübesi ve eğitim düzeyi de gözetilerek 50 yaşlarındaki yaşlı birinin yüzüne yumruk atılması sonucu ölüm sonucunun meydana gelebileceğinin objektif olarak öngörülmesi gerekirken, 28 yaşındaki sanığın maktulün ölebileceğini subjektif olarak öngörememesi nedeniyle, eylemin TCK'nın 85/1. maddesi kapsamındaki taksirle öldürme suçunu oluşturduğu...'na karar verilmiştir."

Çoğunluk görüşüne katılmayan Ceza Genel Kurulu Üyesi ... ise; sanıkların eyleminin taksirle öldürme suçunu oluşturduğu,

Düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

2. Sanıkların Eylemlerinin Nitelikli Kasten Öldürme Suçunu Mu Yoksa İhmalî Davranışla Kasten Öldürme Suçunu Mu Oluşturduğu

Olay ve olgular başlığı altında açıklanan ve üzerinde tartışma bulunmayan olay kabulüne ve sanıkların eylemlerini yağma suçunu işlemek amacıyla gerçekleştirdiklerine dair nitelemeye göre;

Sanıkların kapı eşiğinde karşılaştıkları maktulün üzerine çullanarak darp edip yere yatırdıktan sonra elleri, ayakları ve sonra da ağzını bağlayıp bantlayarak etkisiz hâle getirdikleri maktule yönelik eylemlerinin bu aşamada sadece basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif nitelikte birer müessir fiil boyutunda ve icrai nitelikte olduğu anlaşılmaktadır. Ancak sanıkların, yerde çırpınarak bağırmaya çalışan maktulü yatak odasına götürmeleri ve yalnız başına bırakmalarıyla birlikte maktul için hayati tehlike oluşturacak öncü davranışı icra ederek, önceden gerçekleştirdikleri davranışların maktülün hayatı ile ilgili olarak tehlikeli bir durum oluşturması nedeniyle artık maktulün vücut bütünlüğüne ve hayatına karşı garantör konumuna geçtikleri açıktır. Maktulün etkisiz hâle getirilmesinden sonra eve gelen sanık ...'in bu şekilde tek başına kurtulması imkânsız olan ve savunmasız hâldeki maktulün yanına giderek küfretmesi ve darp etmeye başlaması, diğer sanıkların ise hâlen nefes almakta zorlanan ve fenalaşan maktulün ağzını ve ellerini çözmemesi nedeniyle tehlikenin boyutunun arttığını görmelerine rağmen hiçbir çaba sarf etmemeleri ve yaklaşık bir saat sonra eve gelen inceleme dışı sanık ...'ın bu şekilde sessiz ve hareketsiz kalan maktulün nabzının atmadığını söylemesi üzerine maktulün öldüğünün tüm sanıklar tarafından idrak edilmesi ve maktulün cüzdanını, parasını, kredi kartlarını da aralarında paylaşarak maktulü bu hâlde bırakıp evden ayrılmaları karşısında; sanıkların, bu duruma bilerek ve isteyerek getirdikleri maktulün tüm çırpınışlarına rağmen ağzını çözmeyerek, acil sağlık hizmetini aramayarak veya hastaneye götürmeyerek hukuk düzeninin kendilerinden beklediği ve ölüm neticesini engelleyebilecek herhangi bir yardım veya çabayı da göstermeyerek gerçekleştirdikleri kasti eylemlerinin, TCK'nın 83/2-b maddesi uyarınca ihmali davranışla kasten öldürme suçunu oluşturduğu ve cezai sorumluluklarının TCK'nın 82/1-h maddesi uyarınca nitelikli kasten öldürme suçunun yaptırımı dikkate alınarak takdir ve tayin edilmesi gerektiği kabul edilmelidir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının reddine karar verilmelidir.

VI. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının REDDİNE,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 04.03.2026 tarihinde yapılan müzakerede ön sorun yönünden oy çokluğuyla, asıl uyuşmazlık konusu yönünden oy birliğiyle karar verildi.